

Rungandi Gospel

Á fjórða sinni varð Gospel-festivalurin hildin, og sigast má at hann er komin fyrri at vera. Við tíðini gerst úrslitið eisini betur og betur. Nú nakrir dagar eru frálidnir, kann ein bara fegnast um alt tað, sum var framborið í sangi og tónleiki hesar dagar. Allir tørvir vóru nøktaðir. Norðurlandahúsið er eisini góð ramma um slíkan festival og ein tókk skal eisini ljóða til Norðurlandahúsið fyrri tað samstarv, sum hevur tikið seg við Føroya Gospel-tónleikafelag.

Fyrirleikarnir í ár høvdu valt at byta festivalin upp í tryggjar ymiskar framførslur, og má hetta sigast at vera eitt sera heppi val. Friggjakvöldið var sostatt eitt kvöld fyrri tey kórähugaðu, og kórini vóru sera góð. Sjálvandi skerst ikki burtur, at munur var á framførsluni, og her skoraði United Voices flestu stigini, men hini stóðu ikki langt aftanfyrri. Nú var tað sjálvandi ikki stigini, ið skuldu telja, men heldur tónleika- og sanggleðin, ið taldi.

Kórið úr Eysturoynni við Eyðun á Lakjuni hevði valt at syngja eitt úrval av sangum hjá Oslo Gospel Choir og hesum komu tey bara væl frá. Solorøddirnar vóru framúr góðar, eins og tónleikurin var væl avstemmaður í mun til sangin. Sera hugaligt at hoyra so gott undirspæl av so frægum tónleikarum.

Kórið »Aurora« við Ólavi Jøkladal á odda hevði valt eina eitt sindur ørðvísi skrá við meiri negro-spiritual sangum, og var hetta eisini sera forkunnugt at hoyra. Ikki minst fróddi tað meg, at tey enntá høvdu valt at syngja sangin »O the blood«, sum eg sjálvur havi innspældan við svenska

Bólkurin Kopp hevði eisini góðar dansarar, iðgjördu framførsluna enn meira livandi

kórinum »His Master's Voice«. Eftir míni meting var hann sungin eitt sindur ov títt, men kortini gjøgn-umgangandi væl sungin. Eitt sindur meiri av sannførandi gleðdiskenslu hevði lyft framførsluna hægri upp, tí stívlleikin hevði lyndi til at taka yvirhond viðhvørt.

At enda kom so »United Voices« og ásannast má at her var klassamunur, bæði hvat tónleiki og sangi viðvíkti. Sangúrvalið var fyrri tað mesta nýtt tilfar í mínum oyrum, og framførslan styrktist ómetaligt við 4 blásarum sum settu sín serstaka dám á. Nú skal eisini sigast, at Erikur Skála hevur tann fyrminun sum jassari sjálvur at fáa henda partin at ljóða væl og so ikki minst við so frægum tónleikarum sum hann hevði valt at hava við. Ein heilsa til tykkum blásarar: Vælkomin innan gospeltónleikin og haldið áfram. Hinir tónleikararnir vóru eisini framúr góðir og alt kendist sum ein samlað eind. Eitt lítið rós til síðst: Tit kunnu fara runt um í heiminum við tykkara framførslu, og tit standa ikki aftanfyrri nóg av tí vit sum føroyingar ofta halda at hini bert kunnu. Nei, vit kunnu eisini. Oslo Gospel Choir hevur fingið ein kappingarneyta! Sum eg skilti á faldara, ið var lagdur fram, so hevur kórið ætlanir um framhaldandi konsertvirksemi, og tað fara vit at gleða okkum til. Hvat við eini jólakonsert?

Leygarkvöldið var meiri ein framførsla fyrri tey ungu. Hetta varð nevnt áðrenn festivalurin byrjaði, men tað haldi eg tó kortini ikki. Av hesi orsök hevði eg innstillað meg at hoyra gospelrock og tað harðan, men so var ikki. Ymisku bólkarin royndu seg við teirra ym-

Bólkurin I am úr Klaksvík í sínum kenda stíli

Kvinnuligi forsangarin úr bólkinum Kopp sang framúr væl